

BÍBOR KÖR ANYAGOK
A remény szárnyán sorozat

7. SHOUD – ADAMUS SAINT-GERMAIN közreműködésével, Geoffrey Hoppe csatornázásában

2025. ÁPRILIS 5.

www.crimsoncircle.com

Vagyok, aki Vagyok, Adamus a Szuverén Birodalomból.

Ah, kedves Shaumbra, vegyünk egy jó mély lélegzetet, ahogy belekezdünk ebbe a Shoudba, ebbe a gyönyörű összejövételünkbe. A hetedik Shoud, ha jól számolom, *A remény szárnyán* sorozatból.

Vegyünk egy jó mély lélegzetet.

Ma sok-sok különböző energiaszinten dolgozom veletek, rengeteg szinten. Szóval, lélegezzetek mélyet. Hallani fogtok szavakat, és lesz merabh zene is, de ennél sokkal több minden történik.

Megkérlek titeket mint a lelketek emberi oldalát, akik most hallgatjátok ezt – nem egyedül hallgatjátok ezt, az egész lelketekkel és az Én Vagyokkal együtt vagytok itt –, de mint emberek, akik ezen részt vesznek, akik itt figyelnek, arra kérlek, engedjétek meg magatoknak, hogy átéljétek ezt. Ez az emberi rész dolga, a lélek

emberi arcának feladata. És ezek valójában mind együtt vannak, a lélek nem valahol máshol van. De az emberi rész arra van tervezve, hogy tapasztaljon. Az egész lélek tapasztalása miatt létezik. A ti élményeiteken keresztül a lélek tágul. Kinyílik. Az Én Vagyok a ti élményeiteken keresztül egyre többet tud meg arról, hogy mit jelent az Én Vagyok. Alapvetően egyre jobban beleszeret önmagába. De a lélek vagy az Én Vagyok semmit sem tudott volna a szeretetről, ha ti nem élitek át. Nem tudta, amíg ti nem tapasztaltátok meg.

Ideje átélni

Itt vagytok ezzel az illúzióval – vagy nevezzük inkább nézőpontnak –, hogy ti vagytok az ember, aki küszködik ezzel az egésszel, próbálja kitalálni, hogyan működik, hogyan jut előre. Ez részben igaz is, de valójában a lelkek részeként vagytok itt, hogy átéljétek, amin most keresztülmentek. Tudom, néha az élmény szívás. Folyton hallom Cauldre-tól, Lindától, meg a többiektől: „A tapasztalás nagy szívás.” Mert a tapasztalás időnként nagyon nehéz tud lenni. Különösen, amikor ti mint ember és mint lélek, mély élményeket akartok, igazán mélyre merülni. Nem éritek be azzal, hogy csak a felszínt kapargassátok, hogy csak egy amolyan „épp elég” életetek legyen. Ó, nem, nem, nem. Ti nem ilyenek vagytok. Ti mélyre merültök, és a tapasztalásaitok nagyok. Nem mind lesz olyan, amit emberként boldog, könnyed élménynek hívnátok. Nem. Mindenbe belevetitek magatokat. És most mindenekelőtt a megtapasztalás ideje van itt.

Ez mondhatni ajándék, mert ez azt jelenti, hogy nem kell dolgoznotok azon, hogy mindez megtörténjen. Már történik. Bizonyos értelemben már meg is történt, és ti most csak átélitek,

ami már megvan. De ti hozzáadjátok a gravitációt, a valóságosságot, az anyagi világ minden elemét. Olyasmit éltek át, ami már megtörtént. Nevezzétek, ahogy akarjátok – megvilágosodás, öröm, felemelkedés, beteljesülés –, már megvolt. Most átélitek, és közben minden korábbi életeitek is átéli ezt most. Ez nem azt jelenti, hogy nincs szabad akaratotok vagy választásotok. De, változtathattok azon, hogyan akarjátok ezt megtapasztalni. Ülhetek a kanapén egy hónapig, és azt élhetitek át, vagy mélyre merülhettek. Megvan ez a választási lehetőségetek, ez a gyönyörű döntési lehetőségetek.

De most nézzétek erre úgy, hogy azért vagytok itt, hogy átéljétek, hogy megtapasztaljátok pontosan azt, amin most keresztülmentek. Néha nem is tudjátok, mi ez, mit kéne tennetek, és nem értitek, de ez is az élmény része. Mi az, amiért itt vagytok, hogy átéljétek? Egy hatalmas átalakulás bennetek. Egy átalakulás abból, hogy életeken kerestétek a válaszokat itt a bolygón emberként abba, hogy most már megtapasztaljátok, milyen megtalálni ezeket a válaszokat.

A válaszok nem itt fent vannak. (a fejére mutat) Nem az elmétek gondolataiban vannak. Némelyik a szívben van, de a válaszok az egész lényetekben rejlenek. Néha valamiféle konkrét szavakban, gondolatokban vagy hitekben keresitek a válaszokat. Nem ott vannak. A válaszok... nos, ma még rátérünk erre. De most arra kérlek, engedd meg magadnak, hogy átéld mindazt, amin keresztülmész.

Ne próbáld megszűrni a dolgokat! Ne próbáld megváltoztatni a tudatosság áramlását! Engedd meg magadnak az élményt! Sokkal könnyebb, sokkal élvezetesebb, és *sokkal* mélyebb lesz, ha megengeded magadnak, hogy átéld. Másképp fogalmazva, hagyd abba a keresést! Térj vissza ahhoz, amire az embert tervezték: hogy átélje az életet, hogy benne legyen az életben, hogy befogadja az

életet, hogy fejest ugorjon bele, ahelyett, hogy veszettül menekülni próbálna innen.

Hányan mondtátok már: „Én csak ki akarok jutni innen. Elegem van ebből!”? Nem úgy jutsz ki innen, hogy ennyit szorongsz meg problémázol. Úgy jutsz ki, hogy megengeded magadnak, hogy átéld pont azt, amin most keresztülmész. Ez igazából a legnagyobb élmény ám, amit valaha megéltek. Nehéz? Az. De van bennetek egy rész, ami ezt akarta – bizony, ez van. Nem a külvilág teszi veletek. Ti mondtátok: „Jöhet! Jöhet minden, bírok vele! Shaumbra vagyok. Kemény vagyok.” – vagy még ha nem is tartod magad shaumbrának – „Jöhet! Készen állok! Bármit elbírok!” Rendben, akkor hát éljétek át most.

Ez tök egyszerű, nem nagy dolog: „Az élményemben Vagyok.” Amint ezt kimondod, már nem csak annyi az élet, hogy reggel felkelsz, és a hétköznapi dolgokkal foglalkozol. Most elkezdted megtapasztalni, milyen minden szinten lenni. Milyen az, hogy a korábbi életeid most élik át a Realizációjukat. Milyen az, hogy felfedezik, hogyan szeressék magukat, miközben te is tanulod szeretni magadat és átéled, milyen az. Szóval, igen, most már legfőbb ideje, hogy benne legyél a tapasztalásodban.

Micsoda megkönnyebbülés, hogy nem kell kitalálnod! Már ki van találva, ha így akarod megfogalmazni. Már készen van. Ezért van itt a Mester. A Mester összegyűjtötte minden életedet, még azt is, ami még nem történt meg a te életedben vagy a többiben. Mindet fogta – van, aki a jövőbeli énjének hívja, de nem egészen az, valójában minden most történik. A Mester mindezt összeszedte. És már megcsináltad a – nevezzétek bárhogy is, a teljes integrációt, a Megvalósulást, a Realizációt, a Ráébredést, a tudatosság, szeretet és energia összekapcsolását. Ezt már megtetted egy nem fizikai, nem anyagi síkon. Most az a kérdés, hogyan akarod ezt megtapasztalni.

Ez adja a léleknek és a Mesternek a valóságosságot, a tapinthatóságot, az érzést, az izgalmat, az eufóriát. Látod, nélküled, aki átéli, fogalmuk sem lenne ennek az izgalmáról, az örömről, vagy néha a szívfájdalomról és a gyötrelmről. Ezt nem éreznék. Te töltöd ki a teret a tér között. Te töltöd meg ezt a – nem üres lapot, csak most még beteljesítetlen lapot az élményeiddel.

Nem kell az egészet kitalálnod. Csak engedd be, amit tapasztalsz. Akkor hamar meglátod, hogyan is jutottál el odáig. És igen, van választásod. Választhatsz, hogy sok küzdelemmel, vagy könnyedséggel csinálod. Ez a te választásod. Csak ki kell mondanod magadnak. Állj a tükör elé: „Úgy döntök, hogy átélem a teljes integrációm, a létezésem kiteljesedését, az idők beteljesülését; úgy döntök, hogy ezt elegánsan, játékosan élem meg.” Senki más nem mozgatja a bábukat helyetted. Nem. Ezt mind te csinálod. Még a korábbi életeid is, miközben most átélik a saját dolgaikat, te vagy az a végső, aki dönt, aki választhat, aki úgy élheted ezt meg, ahogy te akarod. És ennyi. Ennyi az egész.

Ezért beszéltem a legutóbbi üzenetemben – és, ó, kaptam pár nagyon... khm... érdekes hangüzenetet vagy álomüzenetet shaumbráktól az előző összeövetelünkről, ahol azt kértem, hogy akik nem állnak készen a következő szintre, akik nem akarnak továbblépni, azok távozzanak. Kérlek, ne maradj csak azért, mert azt hiszed, hogy ezzel nekünk segítsz! Egyáltalán nem. Azért mondom ezt, nem azért, mert érzéketlen vagy ostoba vagyok. Egyáltalán nem. Nagy együttérzésből mondom. Nagyon fog fájni, ha még mindig cipeled a problémáidat. Nem arról van szó, hogy ne lennének most is nehézségek. Akadnak. De ha ragaszkodsz hozzájuk, kapaszkodsz beléjük, nem vagy hajlandó elengedni; ha haragszol a világra vagy akár magadra, és nem vagy kész elengedni, mélyet lélegezni, és érezni és átélni ezeket a problémákat – tényleg, mélyen belemerülni. Most mindenféle nehézségek bukkannak fel,

nagy most a zűrzavar, de a végén a valódi szívetek helyén találjátok magatokat, amit én Szívlégzésnek hívok. Oda juttok majd. Már ott vagytok. Csak azt élitek át, hogyan jutottatok el oda, és ez rajtatok múlik. Ez a szabad akarat.

Szóval, legyetek benne a megtapasztalásában mindannak, amin most keresztülmentek. Zűrzavaros idők, a világ őrült most, annyi minden történik, itt, a szigeten éppen egy nagy vulkán tör ki, és a bolygón is annyi minden zajlik a politikában, az üzleti világban. Biztos észrevettétek, hogy az emberek vagy teljesen elzsibbadnak, egyszerűen lezárják magukat, vagy megőrülnek. Mert ilyen intenzív minden. Nagyon intenzív. Ezek nem a ti problémáitok, de észreveszitek, érzitek. Majdnem lehetetlen nem érezni. Még ha egy hegy tetejére másztok is, távol mindenkitől, vagy itt ültök egy elszigetelt szigeten, akkor is érzitek, mert még mindig érzitek a tömegtudatot. Ez nem azt jelenti, hogy annak kell meghatároznia az életeteket vagy az élményeiteket, de tudatában vagytok, mert emberi formában vagytok. Itt vagytok a bolygón. Megvannak az emberi érzékeitek.

Úgyhogy, igen, ez nem könnyű. Engedjétek meg, hogy átéljétek. Ne zárjátok le magatokat. Nem most kell barlangba bújni. Igen, néha szükség van menedékre. Néha el kell vonulni. De nem most van az ideje, hogy elrejtőzzetek önmagatok vagy a világ történései elől. Most van az ideje a nagy, kvantum élményeknek az életben.

Szóval, igen, az utolsó összejövetele az energiák intenzívek voltak. Bár Cauldre nemrég mondta, hogy szerinte nyugodtnak tűntem. Igen, kívülről. De belülről, mindannyian, ti is és én is, elég intenzív most. Sok minden zajlik.

A lényeg, hogy ha úgy érzitek, minden irányba húznak, hogy minden különböző irányba mozog, ha úgy érzitek, hogy nem sok értelme van az egésznek, és minden elszabadult most, akkor teljesen

igazatok van. Ez nem fog egyhamar megváltozni. Ha megpróbáltok békét és nyugalmat erőszakolni magatokra, az nem fog jól működni. Lesznek pillanatok, amikor sikerül. *Szüksége*tek van ezekre a pillanatokra. Szüksége

tek van időre egyedül, távol másoktól, hogy csak lélegezzetek, és elfelejtsétek az egészet. Nem elzsibbadni, hanem abbahagyni azt a megszállott agyalós próbálkozást, hogy mindent megértsetek.

De igen, ez intenzív most, és megtalálni a belső béke és belső harmónia tartós pillanatait nem olyan könnyű, mert minden mozgásban van. Minden különböző irányba húz, és ez így is lesz.

Szóval, éljétek át. Milyen érzés szétszakadni? Nem a sárkány miatt. Csak szétszakadni attól, hogy minden változik bennetek most. Milyen ez? Milyen átalakulni abból, hogy pusztán emberként gondolatok magatokra, egy isteni lényé? Milyen az, hogy megvan a biológiai testetek az összes velejárójával, a problémákkal, fájdalomokkal, betegségekkel, és közben a fénytestetek is megérkezik? Ezek mind zajlanak. Engedjétek meg, hogy *átéljétek*!

Éljétek át az érzelmeiteket. Igen, az érzelmeket. Néha átkozzátok őket, mert olyan intenzívek, és néha úgy tűnik, mintha csak az elmétekből fakadnának, minden külső ihletettség vagy tudatosság nélkül, és ez igaz. De most még az érzelmek is megváltoznak. Az érzelmek most kinyúlnak, bevonják más részeiteket is. Nem csak az elmére vagy az úgynevezett emberi szívre korlátozódnak, hanem több tudatosságot, több fényt kapnak. És azt fogjátok tapasztalni, hogy az érzelmek csodálatos dolgok, amint túljutok az elme falain.

Ez zajlik most. Néha azt kérdezitek: „Mi a baj velem? Mindenem annyira elérzékenyülök. Mindenem besírok. Felidegesítem magam. Mérges leszek.” Engedjétek meg az élményt. Tudom, ez az ellentéte annak, amire olyan jól betanítottátok magatokat: becsomagolódnak, bizonyos dolgokra fókuszálni, figyelmen kívül hagyni minden mást;

amikor érzelmek jönnek, elnyomni vagy leginkább tagadni őket. Amikor elborult gondolataitok vagy vad álmaitok vannak, ahogy most sokatoknak, azt mondjátok: „Nem akarom ezeket többé. Túl sok a dolog velük.”

Merülj mélyre

Túl sok a dolog velük, mert túl nagy az ellenállás. Mert még mindig megpróbálsz megérteni. Térj vissza az élményhez! Az adott pillanat, az adott nap élményéhez. Engedd be! Merülj bele az érzelmeidbe. Merülj bele minden érzésbe, ami feljön, mert most minden átalakul. Elmozdultok az érzelmi/mentális emberi létből egy másik típusú érzelem felé, ami végül segít elvezetni az önszeretetbe. Egy másik fajta érzésbe, érzékelési módba léptek.

De most ez mind keveredik. Minden kicsit kaotikus. Minden történik valahogy. Engedjétek meg, hogy átéljétek. Tudom, néhányan azt mondjátok: „Pfff! Nem bírok többet.” Persze, megértem. De először is, ti mondtátok, hogy gyorsan akartok menni, hogy mélyre akartok merülni, rendesen belevágni. Másodszor, amit tapasztalni fogtok, az olyan, mint a vihar közepe, a hurrikán középpontja. Sok a zűrzavar, örvénylő felhők, villámok, mennydörgés, eső, szél. Ti pedig: „Azt akarod, hogy mélyebbre menjek ebbe?!” Igen, azt. Azt akarom, hogy átéljétek. Azt akarom, hogy tapasztaljátok meg a hullámhegyeket és a hullámvölgyeket. Azt akarom, hogy érezzétek. Mindig tudva, hogy sosem fog legyőzni titeket! Nem, mert már ott vagytok. Már túl vagytok rajta. Most azt élitek át, milyen volt átmenni azon a viharon, bármi legyen is az.

És a vihar nem is igazán vihar, nem arról van szó, hogy valami rosszat tettetek, és most ezért kapjátok ezt a sok szarságot. A vihar

a tudatosság most átalakuló természete, az evolúcióban lévő tudatosság, ami zajlik. Ezért tűnik minden zűrzavarosnak, ezért érzitek, hogy minden szinten szét vagytok szedve. De ez csak egy csodálatos átmenet, és a legjobb mód – nem is a „megbirkózás” a jó szó, hanem – a legjobb módja annak, hogy átéljétek, ha egyenesen belevetődtek. Tudom, ez ellenkezik minden logikával, és azt mondjátok: „Nem, nem, nem. Azt akarom, hogy az legyen, amit szeretek, és kidobom, amit nem. Rendszert akarok.” Nem, most nem. Talán régen működött, de most nem. Mert ez túl nagy. Ez annyira túlmutat azon, amit egy ember elgondolhat. Ez már túlmutat a lineáris működéseken. Merüljetelek bele teljes szívvel mindenbe, amit éreztek és amin keresztülmentek.

Igen, tudom, sokan nem szeretitek a szomorúságot, a levertséget. A levertség szörnyű, de az is egy nagy érzélem, nagy érzés. És azt mondod: „Nem, ebbe tényleg nem akarok belemerülni”, bármi legyen is az a te életedben. És persze a jó dolgokba is. Természetesen. Merüljetelek bele az örömbe. Merüljetelek el azokban az értékes pillanatokban, amikor szeretitek magatokat. Merüljetelek bele mindenbe most.

Itt akár be is fejezhetném a Shoudot, dehát órábérben dolgozom, úgyhogy még kicsit elhúzzom. (Adamus nevet)

Merüljetelek bele. Ez a lényeg. Ez a legfontosabb, amit ebből az összejövételből magatokkal vihetek. Merüljetelek bele az élményeitekbe, bármik legyenek is azok. Más emberekkel is, igen, merüljetelek bele. Ne fussatok el előle. Ne fussatok az érzelmeitek, az érzéseitek, az érzékeitek előtt. Minden mozgásban van, örvénylik, kvantum változás zajlik. Nehéz még csak megpróbálni is elképzelni, hová juttok majd, mert most még az embernek, aki tapasztal, nincs meg hozzá a keretrendszer, az a megértési képessége. Nincs meg hozzá a qualia.

A qualia azt jelenti, hogy valamihez társítjátok, ami korábban történt. Egyszerűen nincs meg a qualia, ezért próbáljátok kérdezni: „Milyen lesz, amikor majd túl leszek ezen az egészen?”, és „Honnan tudjam, hogy biztonságban leszek?” Ez jó kérdés. Honnan tudjátok, hogy biztonságban leszek? Az ember aggódik emiatt. Ehhez erős biztonságos térre van szükség. És, igen, most nagyon érzitek ezt, hogy „Mi biztonságos számomra?” Elmondom, és bár nem tűnik logikusnak, de a biztonság számotokra az élményeitekben rejlik. Nem abban, hogy megpróbáljátok őket valamilyen meghatározott módon formálni, nem abban, hogy az élményeitek spektrumának csak egy részét fogadjátok be.

Merüljetelek bele *minden* élményetekbe, bármi legyen is az. Még ha betegek vagytok is, még ha fáj is valami, igen, merüljetelek bele. Éljétek át, mert abban az élményben találkoztok a saját fényetekkel, a saját bölcsességetekkel. Ebben az élményben fedezitek fel a gyöngyöt a kagylóban. Felfedezitek, hogy nem csak egyre több zűrzavar és káosz van, ahogy mélyebbre mentek, hanem valami abszolút, mindenben túlmutató szépség.

Azt kéritek, hogy haladjon gyorsan. Egyre többet akartok. Shaumbraként nem akartok a menet végén kullogni. Nem. Nem hogy csak az élen akartok lenni, hanem az élboly előtt. Ti akartok lenni a felvonulás előtti felvonulás. Ezt kéritek. És őszintén, néha, hát, kicsit nehéz veletek, mert gyorsan akartok menni, de aztán fáj, és akkor jöttök sírni, panaszkodni vagy dühöngeni.

Gyorsan akartok átmenni ezen az egészen, és nekünk – mármint a Bíbor Tanácsnak – szó szerint szabályoznunk kell ezt, hogy „Nana!” Folyamatosan mérünk és ellenőrzünk. Ez most talán a legnagyobb szerepünk. Az összes lény a Bíbor Tanácsban – úgy ötezren vagyunk –, az összes lény, aki most ebben részt vesz, méri, és segít nektek érteni, milyen gyorsan mehettek anélkül, hogy felrobbannátok.

Még mindig vannak áramköreitek – emberi áramkörök, persze. Még mindig van kommunikációs hálózatotok a testetekben és az elmétekben. Nagyon összetett kommunikációs rendszeretek van, ahogy az elme működik, meg minden. Nem az kell, hogy olyan gyorsan menjetek, hogy kiégtek – mert kiégnétek. Néha, mindennek ellenére, reggel felébredtek, és azt mondjátok: „Ide nekem az oroszlánt is!”, miközben azt is gondoljátok: „Öcsém, már megint egy fostos nap!” Mindent akartok. De mi gondosan figyelünk, úgymond, a Shaumbra középpontjából: „Mi a jó tempó? Mennyit bírtok el?” A szavaim gondosan vannak megválogatva, az energiám úgy van tervezve, hogy visszajelezzem nektek, milyen gyorsan menjetek, anélkül, hogy teljesen kiégnétek. A kiégés nem tenne jót. Ha kiégtek, nem a másik birodalmakban végzitek, tudjátok, valami boldog helyen vagy a Felemelkedett Mesterek Klubjában. Nem, nem. Ha így kiégtek, vissza kell jönnötök, és újra kell kezdenetek. Semmi okotok most kiégni, az égvilágon semmi.

Most van az ideje az óriási – *pfff!* – nincs emberi szó rá, de egy integrációnak, egy összegyűjtésnek, egy összetalálkozásnak. Minden aspektusotok, minden emberi előző életetek, minden angyali eredetetek, minden egyes részetek belejátszik most ebbe. Nem csak egy magányos emberről van szó egy bolygón. Mindez benne van. Ti vagytok a karmesterek. Ti vagytok az élen. Ti mentek keresztül ezen, és ti érzitek, mit él át a múlt, és mit élt át a jövő. Mindent éreztek.

Szóval, vegyetek egy mély lélegzetet, és engedjétek meg magatoknak a *tapasztalást!*

Igen, tudom, azt mondjátok: „*Aaa!* Nem tudom, bírok-e még többet.” Először is, ti kértétek a többet. Másodszor, igen, bírtok. Több szinten is engedélyt adtatok nekünk, hogy segítsünk szabályozni – nem irányítani –, de folyamatosan emlékeztetni titeket: „Oké, itt van az a

pont, ahol leesnétek a szikláról. Itt van az, ami túl sok lenne nektek. Itt van az, ami a testeteknek túl sok lenne.”

Mondjuk, hogy mentálisan készen álltok, de a testetek tényleg kész? Mert a test és az elme nem mindig egy tempóban mozog. Néha teljesen el vannak csúszva. És most a test le van maradva az elmétől. Szóval, van egy folyamatos – öm, nem tetszik a felügyelet szó sem, Cauldre, vagy az irányítás – folyamatos visszajelzés nektek: „Ez biztonságos most. Ez az, ami biztonságos.” Neknek emiatt igazából nem kell aggódnotok, mert mi annyira gondosan ügyelünk rá, „Ennyi az, ami biztonságos. Ez működni fog nektek, anélkül, hogy kiégnétek, vagy elveszítenétek mindent, amit eddig felépítettetek.” Ha úgy nézitek, mint egy épületet, amit téglákból építetek, és egyre közelebb kerülünk a befejezéshez, nem lenne jó, ha a téglák most leomolnának, mert akkor újra kell rakni őket, és az nem különösebben szórakoztató.

Vegyünk hát egy mély lélegzetet ebbe az élménybe, hogy itt vagytok ebben az életben, ebben a különleges időszakban. Ez az élmény, hogy egy olyan helyre tartotok, ahol igazán tudatában lesztek a tudatosságotoknak, az energiátoknak és a szereteteteknek. Ez elég rendkívüli. Elég elképesztő.

Vegyünk egy jó mély lélegzetet erre. Jó mély lélegzetet.

Ne feledjétek, engedjétek meg a tapasztalást! Merüljetek bele!

Meg fogtok lepődni, mit találtok, ha megteszitek. Mindig van egy kis hezitálás. Tudjátok, mint: „Ez az élmény nem tetszik.” vagy „Félek, mi lesz az élménynek azon a mély szintjén.”, így visszafogjátok magatokat. Ne-ne. (Adamus közelít a kamerához, miközben bátorítóan, mélyen belenéz) Merüljetek bele. Ne féljetek tőle. Folyamatosan biztonságos térben lesztek, és olyasmiket fogtok találni, amiket másképp soha nem fedeznétek fel.

Szóval (Adamus mély levegőt vesz), az élménybe. Ezért van itt az ember. Ezért van itt az ember – az élményért. Figyelni fogom (Adamus a kamerába mutat), hogy megengeditek-e a tapasztalást.

(Adamus visszasétál a helyére) Tehát, kedves Shaumbra! Igen, úgy érzitek, minden irányba húznak most. És minél jobban próbáljátok irányítani, kontrollálni, annál kevésbé működik, ugye? Szóval, mit tegyetek? Maradjatok egész nap az ágyban (Adamus nevet), egyetek sok csokit, azt gondolva, hogy az megoldja a problémát. Minden irányba húznak, és van némi fizika mögötte, amit mindjárt elmagyarázok, de engedjétek ezt be. Éljétek át.

Milyen érzés, amikor minden, amit megtanultatok az emberi életről, már nem működik? (Adamus nevet) Cauldre azt mondja, nem kéne nevetnem. Oké. Próbálok nem nevetni. (Adamus megpróbálja rendezni az arcát, majd kicsit elneveti magát) De most van annak az ideje, hogy, nos, átéljétek és érezzétek, milyen, amikor szét vagytok szedve a testetekben, a gondolataitokban, és te jó ég, a körülöttetek lévő emberek, és amit veletek tesznek, meg az élethelyzetek, meg a többi, minden. Milyen érzés, hogy mindent széthúznak? És tényleg ez történik, szó szerint. És ez a jó hír.

Nem lenne szörnyű, ha itt ülnénk ebben a Shoudban, és csak arról beszélnénk, hogy próbáljuk beindítani az energiákat, meg hogy „Semmi sem mozdul, és dögunalom”, meg „Hogyan inspiráljuk az energiákat, és hogyan hozzunk legalább egy kis történetet az életbe?” E-e, pont az ellenkezője van. Arról beszélünk, hogy most ilyen intenzív minden. Ezért szeretem a shaumbrákat, mert ti szeretitek ezt az intenzitást. Sokat panaszkodtok miatta, de szeretitek. Hát most merüljétek még mélyebbre, és figyeljétek, mi történik! A váratlan. Nem is tudnám elárulni nektek, mert nem lineáris.

Ez a szórakoztató rész, legalábbis nekem szórakoztató ez a pont – nektek talán nem olyan jó móka –, ahol azt mondjátok: „Mi a franc?” – vagy bármilyen szót is használtok – „Mi a szar?! Most már mindegy, vágjunk bele. Nem mehetek vissza. Nem állhatok le.” – bár megpróbáltok. „Mi a fene? Belevágok.”, és fejest ugrotok. Csak figyeljétek, mi történik!

És ahogy sokszor mondtam, és most meg kell ismételnem – szó szerint meg kell ismételnem, a Shaumbra nem hall meg. Tóbiás is sok mindent elmondott már erről így vagy úgy, de néha újra hallanotok kell, úgyhogy meg kell ismételnem, tényleg muszáj: hogy ezt a folyamatot soha többé nem fogjátok átélni. Ingyencséggként fogjátok élvezni ezeket az emlékeket, minden élmény minden ízét, amin keresztülmentek. A történeteket – ó, azok a történetek –, amiket most gyűjtötök. Ne csukjátok be a szemetek az előtt, ami most történik. Ne zárjátok le.

Soha többé nem mentek keresztül ezen! Gyűjtsétek be most ezeket a történeteket! Elképesztő, vad történeteket. És kicsit színezzétek is ki, ha kell. Nem kell hazudni, de legyetek egy kicsit teátrálisak, kérlek. Soha többé nem mentek keresztül ezen. Most írájátok a könyveteket, ezekben a szent pillanatokban. Engedjétek meg magatoknak, hogy belemenjétek, és azzá váljátok! És élvezzétek, de menjétek bele a legnehezebb részekbe is, a saját lényetek legsötétebb zugaiba, a saját gettóitokba. Menjétek bele, mert meg fogjátok tudni, hogy az nem az, aminek most *gondoljátok*. Meg fogjátok tanulni, hogy sokszor ott a félelem az ezekben a sötét, csúnya, nehéz részekbe való belépés előtt. Félelem, mert azt mondjátok: „Nem tudom, mi van ott.” Nos, valójában tudjátok, de nem fogjátok tudni, hogy tudjátok, amíg nem vagytok ott. Kívülről nem fogjátok tudni. Csak belülről fogjátok tudni. Szóval, vágjátok bele most! Igen, vágjátok bele.

És mi folyamatosan figyeljük, hogy milyen hosszúra engedjük a pórázt, hogy úgy mondjam, hogy ne vigyétek túlzásba. Nem fogtok kiégni. Nem, nem fogtok. Nem.

Hogyan jutottunk ide

Tehát, Shaumbra, ez nem csak úgy megtörtént. De komolyan, már évezredek óta dolgoztok ezen. Ez nem az elmúlt pár hónapban vagy évben jött össze. Nagyon, nagyon régóta készültünk erre. Azt nem tudtuk pontosan, hogyan fogjátok ezt megtapasztalni, de hogy hová vezet az Út. Mindannyian – ti, én, az én emberi életeim a bolygón – mind az ehhez a ponthoz való elérésről szóltak.

Az utóbbi években több esemény is történt. Kezdve talán a Kvantumugrással – jól van, jól van, Tóbiás itt reklamál. Tóbiás kezdte, azzal, hogy összehozta a Shaumbrát körülbelül 1999-ben. Azt hiszem, ez volt a kiindulópontunk, de aztán jött a Kvantumugrás 2007-ben, és pár kisebb esemény. De a nagy az a Kvantumugrás. Aztán a COVID, egy globális jelenség. És a COVID eredményeként, két évvel ezelőtt pedig a Mennyei Kereszt. Az Égi Kereszt egy óriási megnyílás volt. Persze, mindannyian azt vártátok, hogy aznap manna ömlik majd alá az égből. És hullott is, csak nem tudtátok, hogy néz ki vagy milyen szaga van. Igen, manna hullott alá az égből, fény formájában, ami immár képes volt beáramlani. De tudjátok, néha a fény olyan szinteken dolgozik, amit nem vesztek észre azonnal. Időbe telik, mire megnyilvánul a szemetek előtt. De az a manna bejött, az a fény bejött, és azóta is dolgozik. Ez nagy dolog volt.

Ó, jut eszembe, kicsit visszább lépek a Mennyei Kereszt előttre. FM. Emlékeztek FM-re? John Kuderka, a Bíbor Kör korábbi

stúdióvezetője. FM elment, átment a túloldalra egy rákbetegséggel való küzdelem után. Egyébként, FM a mai napig azt mondja, hogy többet tanult az emberi létről és a Realizációról a rák időszakában, mint bármikor máskor. Mondhatni, ezt adta ő saját magának. Lehet, hogy vannak jobb megoldások is, de ő ezt választotta. Azt mondta, hogy annyi mindent tanult abban az időszakban, amikor a halállal néz farkasszemet az ember, amikor az emberi biológia megroppan, amikor azon tűnődik az ember, hol vannak a valódi válaszok. Jókat beszélgettünk erről, és azt mondta, az a rákos időszak mélyreható volt. Nos, te, aki ezt hallgatod most, valószínűleg azt monddod, „Na nem, azért én nem így akarom csinálni!”, de neki mélyreható volt. Annyi mindent tanult a szeretetről és az önszeretetről, két olyan dologról, amiket nagyon-nagyon elhanyagolt.

Sokat tanult a kommunikációról. Persze, mérnökként sokat tudott a kommunikációról, de én az *igazi* kommunikációra gondolok, ami a testen belül, ami közted és az isteni között zajlik. Annyit tanult erről. Azt mondja: „Ha újra kéne csinálnom...” – na, most is ezt mondja. Ami azt illeti, most is itt van a stúdióban. Talán – eh, Cauldre kérdezi, hogy átkapcsolhatnánk-e a kamerát oda, de inkább ne. Itt van a stúdióban, és most is hallgat minket itt, Konában.

FM itt van velünk, és azt mondja: „Ha változtatnom kéne, akkor is ugyanígy csinálnám. Akkor is ugyanígy csinálnám. Az a rák emberi szemszögből fájdalmas, nehéz, embert próbáló volt a közelgő halál érzésével, de az az, ahol találkozol Önmagaddal” – ahol ő találkozott önmagával. Nem javaslom, hogy így csináljátok, de ő azt mondja, nem változtatna semmin, mert ez hozta igazán kapcsolatba önmagával és annyi minden mással.

Amikor átjött a túloldalra, az utolsó hely, amire számított volna, hogy kerülni fog, az a Felemelkedett Mesterek Klubja volt – FM, John Kuderka – nem számított rá, hogy a Felemelkedett Mesterek

Klubjába érkezik. Azt mondta: „Nem éltem spirituális életet. Nem voltam guru. Nem írtam spirituális könyveket. Tanultam róla, imádtam a Bíbor Kört. Az volt a dolgom abban az életemben, hogy a Shaumbrát szolgáljam, és pont. Ennyi volt az egész. Nem számítottam rá, hogy itt leszek a Felemelkedett Mesterek Klubjában. Mi ez, csak egy napijegy, és aztán vissza kell majd mennem valahova máshova?”

„Nem, John. Itt van a szobád, tessék. Nagy szoba. Üdvözlünk. Te egy Felemelkedett Mester vagy, mert amit abban az időszakban tanultál, az összehozta minden életedet, összehozta Önmagadat. És a rák nyomását és nehézségét használtad fel erre. Talán van más út is, de te ezt használtad, és igen, ez hozta össze az egészet.”

Szóval, FM – vissza a lényeghez –, miután átkelt a másik oldalra a mérnöki, kommunikációs háttérével, azt mondta: „Hogyan segítek a Shaumbrának? Hogyan alakítsak ki egy összeköttetést?” Mindig összeköttetésekben, spektrumokban, elektromágnesességben gondolkodott. „Hogyan állíthatok fel egy összeköttetést a Shaumbra és az isteni között?” Elég sokáig dolgozott rajta. Beszért más shaumbrákkal is, akik előtte keltek át, mint Sart és Edith meg még párán. Dolgozott rajta, és – mikor is volt? – 2021 végén kiadott egy tesztjelet. Shaumbra FM Rádiónak hívta, egy jel, amit bármelyik shaumbra foghat. Egy jel, ami azt mondja: „Így tud az isteni és az emberi” – költői kifejezésekkel, „isteni” és „emberi” – „így tudnak kommunikálni és kapcsolódni.” *(Ezt először a [Merlin](#) eseményen említették, majd [A Padon ülés művészete](#) sorozat 4. és 5. Shoudjában.)*

Ez egy nem verbális jel. Nem olyan, amit ebben a fizikai világban mérni lehetne. Elkezdte sugározni. Pár hónap tesztelés után leállította, finomhangolta, csiszolta, majd újra kiadta a Shaumbra számára. Egyfajta emlékeztető. Ahogy ő fogalmazott, azt hiszem, azt

mondta: „Olyan, mint kapcsolódni a Rózsa Gyümölcséhez, a saját lelketek jóságához.” Ez azóta is megy, sugárzik, emlékeztet.

Ez csak egy a sok eszköz közül, amik léteznek, de John, aki ilyen közel állt a Shaumbrához és a Bíbor Körhöz, nagyon hatékonyat alkotott, és működik. A legtöbben elfelejtettétek, ugye? Elfelejtettétek, hogy egyáltalán létezik. De közben végig fogtátok, hidat építve a szakadékon át.

Aztán jött az Égi Kereszt, és igen, ez is hatással volt rá. Ez volt az egyik csatorna, amelyen több fény jöhetett a bolygóra, több isteniség – nevezzétek, ahogy akarjátok –, de több ilyen jöhetett a bolygóra. És most a következő szintre lépünk a Mennyei Kereszt után. Ebbe – még nincs neve sem –, de ebbe a következő verzióba, ahová ti tartotok, ahová a bolygó tart. És ismétlem, nem csak hogy ott vagytok a felvonulásban, nem csak hogy az élen vagytok, hanem a felvonulás előtt jártok.

Ez történik hát most. FM, igen, még mindig itt van. Nagyon jelen van, nagyon elkötelezett a Shaumbra iránt. De ez megvan, és ez elvezet a lényeghez, amit mondani szeretnék.

Sötét anyag és sötét energia

Van egy jelenség, ami zajlik most, és ezért kérem, hogy éljétek át, ahelyett, hogy lezárnátok; merüljétek bele, ahelyett, hogy visszahúzódnátok. Egy jelenség zajlik most a Földön, veletek. Elég egyszerű, és most a fizika/metafizika/3. osztályos adamusi fizika nyelvén fogok beszélni.

Kezdjük a sötét anyaggal. Korábban már beszéltem róla. A sötét anyag egy elfogadott dolog a fizikában. Elfogadják, de fogalmuk

sincs, mi az. Egyáltalán nincs. De azt mondják, van valami odakint, ami az univerzum körülbelül 95%-át kiteszi – nagyjából, van, aki 65%-ot mond, van, aki 95%-ot. Nem számít. Valójában valószínűleg több mint 95%, de ez a sötét anyag. Láthatatlan. Nincs emberi műszer, ami most mérni tudná. Tudják, hogy létezik, mert látják, hogy valami hatással van valamire. Látnak egy gravitációs erőt, és a sötét anyagnak van gravitációs ereje. Magához vonz dolgokat. Látnak odakint egy erőt, amit sötét anyagnak neveztek el, mert nem tudják, mi az. Nem „sötét”, mint „rossz”, hanem nem tudják, mi az, ezért hívják sötét anyagnak. És van gravitációs ereje. Nem foglal el teret. Azt hiszik, igen, de valójában nem. Nincsen tömege sem. Egyáltalán nem időszinkronizált. Semmi idő. Mégis, ez alkotja a legtöbbet abból, ami odakint van.

Most beszéljünk róla a mi nyelvünkön, metafizikai nyelven. Van valami, amit ti mint hétköznapi emberek, különösen, ha csak korlátozott élményeket engedélyeztek magatoknak ebben a világban, csak olyat, amit kezelhetőnek vagy elfogadhatónak gondoltok; van valami, és ti ezt tudjátok, mindig is tudtátok. Van egy gravitációs vonzása, ami kell neki. Kell ez a gravitációs vonzása, mert olyan, mint egy kottapapír, amire a zenét írjátok, tudjátok, a hangjegyeket. Tudom, ma már nem papírt használtok, hanem számítógépet, de kérlek, hadd mondjak papírt. Én szeretem a kézzel fogható papírlapot, kottalapot. Ez a sötét anyag. Potenciálok, lehetőségek. A vászon. Nagyon hasonlít a BON-hoz, amiről korábban beszéltem. De mindegy, ez a kottapapír.

Na most, a hangjegyeket ráírjátok, és a hangjegyek rátapadnak, mert van gravitációja. Magához húzza. Valóságossá teszi. Láthatjátok. Tudjátok a tapasztalataitokból, hogy az a hangjegy milyen hang. Megvannak a skálák, a hangjegyek, és egyszer csak teleírjátok az egész papírt hangjegyekkel, és megvan a zenétek. Megvan a történet, egy zenei történet. Megvan az élmény. Mégis, a

papíron, ezen a sötét anyagon, ami mindennek az alapja, még mindig van hely a hangjegyek között. Üres hely a hangjegyek között, amiket felírtatok. És az sötét anyag. Van gravitációja. Összetartja a dolgokat, hogy átélhessétek.

Tudjátok, mielőtt erre a bolygóra jöttetek, ez nem igazán létezett. Minden csak – *huss!* – mindenfelé szanaszét. Nehéz elképzelni, de valahol az angyali emlékeitekben megvan, hogy nem volt rend. Nem volt gravitáció, ami összetartsa a dolgokat. Minden csak lebegett össze-vissza. Még idő és tér sem volt, ami megtartsa. Nagyon, mondhatni, zavaros, rendezetlen, formátlan volt. Ez a sötét anyag nagyon is valós. Mindenhol ott van. És ismétlem, nem mondunk ellent a fizikának, csak még nem jöttek rá, mi az. Ez a sötét anyag mindig ott van.

Na most, ott vannak a hangjegyek a papíron, és azt mondjátok: „A valóság a hangjegyek a papíron. A papír nem számít. Az csak ott volt.” Ó, nem. Éppen fordítva. A papír képviseli az összes potenciált. A papír teszi lehetővé, hogy egyáltalán fel tudjátok írni a hangjegyeket. A papír végső soron az a színpad, amin a hangjegyek táncolnak. Ez a sötét anyag.

A sötét anyag nem valami csillagászati jelenség odakint. De most a legtöbben ezt hiszik. De hát egykor azt is hitték, a világ lapos. Ami egyébként létezik, van lapos világ, de ti nem azon vagytok. A legtöbb fizikus azt hiszi, hogy odakint van. Az igazság az, hogy itt van (a szívére mutat). Ez a probléma. Odakint keresik; itt van. Igen, a sötét anyag, az ismeretlen, a láthatatlan, nem mérhető gravitációs erő, itt van (újra a szívére mutat). Nagyon fontos megérteni. Nem odakint van. Más birodalmakban is van, és odakint is, de innen sugárzik (szív). Ez az egyik dolog, ami most összetart titeket, és szét is szed – ha van ennek értelme.

Nincs értelme, de mégis van. Összetart titeket. Formában tart, emberként, testtel és elmével. Másrészt, ugyanez a sötét anyag minden potenciál – ami csak lehetne, amiről álmodhattok, meg minden –, történetekbe zárva, különböző világokba, megtapasztalva itt, ebben a világban, emberként. Minden ott van. És változóban van. Most nagyon is változóban van.

Tehát mondhatjuk, hogy igazából már nem csak egy papírlap. Hanem sok papírlap. Már nem papírlap, hanem egy óceán, a Vanság óceánja, amire írni lehet. Már nem csak egy papírlap, hanem az egész színpad. Az egész színház. Az egész Te. Ez történik most.

A sötét anyag, ami mindig is ott volt, most, úgymond megváltozik – ne csak méret vagy forma változására gondoljatok –, hanem hirtelen felfedi magát. Felfedi, mi minden lehet: talán már nem is csak egy papírlap. Talán az egész BON, talán ez a gyönyörű vászon. És ez zajlik. Előbújik, és egyre jobban jelen van az életetekben.

Tehát már nem azt gondoljátok: „Egy papírlapom van, egy dal megírásához”, hanem „Ezer papírlapom van. Ezer táblám. Ezer vásznam és kivetítőm van.” Már nem vagytok korlátozva. A sötét anyag most fejlődik. Ezért érzitek magatokat ilyen zavarodottnak. Hozzászoktatok ahhoz az egy papírlaphoz, amire a hangjegyeket írtátok, és aztán azt éltétek meg. Most mindez átalakul.

Aztán ott van a sötét energia. „Sötét energia”, szörnyen hangzik, de sötét energia. Ezeket a kifejezéseket használják – „sötét” –, mert nem tudják, mi az. Tudják, hogy sok sötét energia van. Erre is azt mondják, az összes energia 60-95%-át teszi ki, de nem tudják, mi az. Ez egy elmélet. Nem tudták laboratóriumban megtalálni, és nem is fogják, a jelenlegi műszerekkel. De ez egy elmélet, mert észrevették, hogy az univerzum növekszik. Az univerzum tágul.

Igazából volt idő, amikor nem így volt, de most igen. És bizonyos mértékig mérhető, de az a gond, hogy amikor az univerzumot mérik, nagyon lineáris mérőeszközöket használnak – „Hány fényévnire van odakint” –, de az igazság az, hogy az univerzum nem lineáris, nem egyenes vonalú. Hanem körkörös, radiális, vagy talán jobban mondva spirális. Ha erre egyszer rájönnek, arra is rájöttek, hogyan lehet időutazni, vagyis nem időutazni, hanem hogyan juthattok el egyik fizikai helyről a másikra azonnal. Mert ha csak lapos, lineáris tér lenne, körülbelül 100 000 fényévbe telne eljutni valahová. De ha spirális – mert az, ez az univerzum valódi természete –, egyszerűen átvágtok a spirál körein – *sutty!* – és már át is mentetek rajta, és ezt azonnal meg tudjátok tenni. A dolgok mindig azonnal történnek a spirálban. Csak nem vagytok ennek tudatában. De vissza a sötét energiához.

A sötét energia az, ami tágít. Nincs gravitációs ereje. Antigravitáció. Ez az, ami tágít, és ez okozza az univerzum tágulását. Ez okozza, hogy ti mint emberek a bolygón, most tágultok. Ez a sötét energia nem valahol odakint van. Mindig azt mondják: „Nem, az a kozmoszban van, nem itt a bolygón.” Mindenhol ott van, de belőletek sugárzik, ez a sötét energia.

Olyan energia, amit nem lehet meghatározni. Olyan energia, ami nem strukturált. Olyan energia, aminek nincs célja. Olyan energia, ami túlmutat mindenben, amit az emberek „energiaként” ismernek. De ott van. Tágító. Erről beszéltünk az Aerotheonban. ([itt](#)) Nagyon tágító, és ami most történik, az az, hogy a sötét energia – találni fogunk valami más nevet a sötét energiára és a sötét anyagra –, most éppen – a megfelelő szó nem az, hogy „felébred”, hanem hogy – más szinten aktiválódik.

Mondhatjuk, hogy eddig szunnyadt. Meg akarja nyitni a dolgokat. Ez a természete – tágító –, de eddig úgymond szunnyadt. Nem volt

itt az ideje, hogy igazán behozzuk. Az emberi energiában kellett maradni, a téridő energiában, lényegében, a korlátozott energiában, mert meg kellett tanulnotok, mi az a papírlap, és hogyan írtátok fel rá a hangjegyeket. Meg kellett tanulnotok, keresztülmenni ezen, és ki kellett tapasztalnotok, hogyan szeretitek elrendezni ezeket a hangjegyeket, hogyan szeretitek variálni őket, mikor vannak diszharmóniában vagy teljes harmóniában.

Szóval, ami most történik, az az, hogy a sötét anyag változik és megmutatkozik, minden potenciál. És a sötét energia is aktiválódik most. Kilép a semleges, várakozó állapotból. Most aktiválódik, és összefonódnak.

Halljátok ezt, és tudom, sokan értitek, nagyon jól megértitek. De szeretnék emlékeztetni titeket, hogy itt nem arról van szó, hogy éjszaka leültök, és azt mondjátok: „Oké, sötét energia, gyere ide. Sötét anyag, te meg gyere ide.”, és próbáljátok összerakni őket, mert ez nem működne. Ez egy természetes jelenség, a lelkek lényegének része, a sötét energia, a sötét anyag és az Önvaló része. Ráadásul nem is tudtátok volna megtenni. Nem működött volna. Hiábavaló próbálkozás lett volna, és aztán csalódottak lettetek volna. De most megtörténik.

Azt is szeretem mondani, hogy a sötét energia egyfajta „takarodj félre az utadból” energia. Nagyon, nagyon más, mint azok az energiák, amiket most használtok. Nagyon másfajta kommunikáció, másféle dal, más hangjegyek. Tudjátok, a hangjegyek a papíron; ezek teljesen mások. Nem a klasszikus stílusú hangjegyek, amikhez szoktatok. Nagyon mások. És mindez most természetes módon összeáll, és hatással van az emberi életetekre, és titeket csak arra kérnek, hogy tapasztaljátok ezt meg. Abban a pillanatban, hogy megpróbáljátok megérteni, nem működik. Amikor átélitek, olyan tudásokhoz juttok, amiket régen elfelejtettetek, és olyanokhoz,

amik soha nem voltak. Olyan élményekhez, amik túlmutatnak mindazon, amit eddig tapasztaltatok.

Sokan szeretitek a jelenségeket. Szeretitek az ilyen elképesztő dolgokat, például a levitálást. Igen, simán lehetséges. De... ehhez az kell, hogy megengedjétek, hogy ezek a természetes dolgok, amik a lélek és a Mester szintjén zajlanak, megtörténjenek, anélkül, hogy az ember félne tőlük vagy irányítaná őket. Egyébként ezek gyakran együtt járnak az embereknél. Azért kell irányítanotok, mert féltek. Nem mentek bele a sötét energiába vagy a sötét anyagba, mert féltek. Sötét. Nem tudjátok, mi az, miért mennétek bele? Próbáljátok irányítani, ami már megvan. Ez most változik, és ezért érzitek, hogy ennyi irányba húznak titeket.

Vegyünk egy mély lélegzetet erre, és érezzétek pontosan azt, hogy mi történik, és miért van most ennek a sok-sok dolognak a csúcspontja, amik hosszú-hosszú időn át alakultak, és ide vezettek. Eljött az idő, ez Az. Ez nem a „a szamár elé lógatott répa” ideje. Nem is javasolnám. Ez most annak az ideje, hogy a csacsi megegye a répát, és átélje, milyen az. Nincs több ígéret valami fényes jövőről. A fényes jövő már itt van. Volnátok szívesek megenni? Volnátok szívesek magatokhoz venni, átélni és érezni az ízét? Ne féljetez tőle. Ne csak csipegetsetek. Faljátok fel! Biztonságos térben vagytok. Erre készültetek. Ebben az életben is gyakoroltok és gyakoroltok – éjszaka, amikor alszotok. Készen álltok rá. De hagyjátok abba az irányítást. Hagyjátok abba, hogy megmondjátok, mit tegyen. Hagyjátok abba a korlátozását – mert lényegében pontosan ezt tettétek sokan. Korlátoztátok, mert azt hittétek, végig kell gondolnotok, hogy nektek kell csinálni ezt.

Azért vagytok itt, hogy megéljétek. Ennyi. És ebből az élményből gazdagodtok. A lelketek gazdagodik. Egy teljesen új mélységű létezés jön létre. Túlléptek ezen a fizikai világon, és teljesen az És-

be vagy *Is*-be léptek. Még mindig itt vagytok emberként. Még mindig tudjátok, milyen a fizikai fájdalom. Még mindig tudjátok, milyen egy fizikai világban cselekedni, de közben az *És*-ben is vagytok. Az *Is*-ben is vagytok.

Tehát, drága Shaumbra, itt van nektek a sötét anyag, a sötét energia, változnak, kibontakoznak, mindez bejön a valóságotokba, azok miatt az események miatt, amiket említettem – a Kvantumugrástól az Égi Keresztig, FM jeléig, meg minden, ami ehhez a ponthoz vezetett. Most pedig menjetek bele, és tapasztaljátok!

És ne feledjétek, ez a sötét energia a „Húzz a francba az útból, korlátozott emberke; merüljünk bele alaposan!”-energia. Amit tapasztalni és felfedezni fogtok, az nem csak egy kicsit nagyobb, jobb, fényesebb változata annak, amit eddig tapasztaltatok. Sokan ezt várjátok. Azt mondjátok: „Kicsit szebb idő lesz.” vagy „Kicsit több pénzem lesz.” Meg se közelíti! Nem arról szól, hogy „több” abból, ami már van az emberi valóságban.

Ez kvantum különbségről szól. Az *És*-ről szól. Nem arról, hogy kicsit tovább éltek, kicsit több pénzetek van, és kicsit boldogabbak vagytok. Ezek a dolgok teljesen irrelevánssá válnak. Jelentéktelenek. Tényleg, teljesen jelentéktelenné válnak, mert hirtelen a tudatosságotok... annyi különböző szinten és világban kerültök tudatába a tudatosságotoknak. Egyszer csak nem azért keltek fel reggel, hogy túléljétek. Azért keltek fel, hogy éljétek. Nem azért tervezitek a napotokat, hogy elkerüljétek a halált, és próbáljátok egy kicsit több pénzt vagy több barátot szerezni. Érdektelen. Teljesen jelentéktelen.

Egy teljesen más felfogásban léteztek, egy teljesen más tudatossági szinten, olyanon, ami végső soron sokkal szabadabb. Ez az egyik nagy probléma, hogy nem érzitek szabadnak magatokat. Próbáltok úgy tenni, mintha szabadok lennétek, de mind tudjátok, hogy nem

igazán vagytok azok. Ez az egyik dolog, ami megtörténik, hirtelen megértitek a szabadságot. És a valódi szabadság az, hogy lehettek szabadok és nem szabadok egyszerre. Emberként sok a nem-szabadság, és ebben is lehettek. Az igazi szabadság az, hogy ki is léphettek, hogy mindkettő meglegyen.

Szóval, mindez valójában nagyrészt a szabadságról szól. És még amikor angyali lényként más világokban voltatok, akkor sem volt meg ez az igazi szabadságérzet. Sokkal szabadabb volt, mint itt, mert nem volt fizikai valóságotok. De nem volt meg az igazi szabadság érzése.

És az igazi szabadság és az önszeretet ugyanaz. Ugyanaz.

Tudom, most ti még – Cauldre nem érti. Majd el kell gondolkodnia rajta egy éjjelen. Az igazi szabadság és az önszeretet alapvetően ugyanaz.

Éreztek bele egy pillanatra. Beteszünk valami zenét, tartunk egy merabh-ot.

A Szabad Jelenlét merabh-ja

Vegyünk egy jó mély lélegzetet.

Én teljesen le vagyok nyugózva attól, amit csináltok, és amit felfedeztek.

(elindul a zene)

De tényleg. Nem gondoltam, hogy valaha is a tudatosságról, az energiáról, a szabadságról, az önszeretetről egységgént fogunk beszélni. Azt hittem, egy örökkévalóság lesz, mire lerázzátok a

problémáitokat, túlléptek rajtuk, mert ragaszkodni akartatok hozzájuk. De most nézzétek, hol tartunk – ezen a gyönyörű, csodálatos ponton.

Én izgatott vagyok. Szó szerint érzem, ahogy a sötét anyag, az összes gravitációjával – gyönyörű gravitáció, ami lehetővé teszi, hogy felírjátok a hangjegyeket a papírra –, ahogy ez most megváltozik. És a sötét energia, a tágító erő, ami inspirál, mozgat, megnyit és végül felszabadít.

Nem kellett dolgoznotok rajta. Nem kellett hosszú órákon át ülnötök, és próbálnotok kibontani vagy előhívni a sötét energia és a sötét anyag új kifejeződését. És most összefonódnak, így (Adamus összefonja az ujjait). Eddig így voltak (elhúzza a kezeit), de most kinyílnak, és így összefonódnak (újra összefonja az ujjait). És gondolatok bele, nem kellett dolgoznotok rajta.

Engedjük ezt meg most. Engedjük meg.

(szünet)

Néhányan azt gondoljátok, ez csak egy jó kis fizika óra – bizonyos értelemben az, bizonyos értelemben nem –, csak képzeljétek el, hogy ez a rejtett tér önmagatokban, amit sötét anyagnak hívok. A potenciálok rejtett tere, amit nem láthattatok, és most elkezdtetek látni. Nem olyan lesz, mint amire számítottok. Sokkal grandiózusabb lesz.

És gondolatok úgy a sötét energiára, mint ami lehetővé teszi, hogy minden kinyíljon. Ami lehetővé teszi a tágulást. Nem igazán erő. Ez egy – (Adamus sóhajt) – valójában a Jelenlét egy állapota. Nem olyan, mint egy dinamikus erő, ami tol. Ha már ilyesmi, akkor inkább húz. De nem igazán erő.

A sötét energia, nos, az egy másféle dal. És az energiának ez a dala, ez a kommunikációja tényleg kinyitja a dolgokat. És most mindez – *hutti!* – összefonódik. Ezért érzitek azt a sok mindent, amit éreztek. Ezért kérem, hogy ne gondolkozzatok rajta, és hogy tapasztaljátok meg.

Tegyük ezt meg most! Mindannak az élménye, amin keresztülmentek.

(szünet)

Sötét anyag, sötét energia, igen, sok fizikus most erre fókuszál, és egyre közelebb kerülnek bizonyos válaszokhoz, különösen az MI, a mesterséges intelligencia használatával, és az elméleteiket lefuttatják az MI-n. Heh, bárcsak egyiküknek lenne Shaumbra tudatossága, mert a fizikusok briliáns elméjével és a Shaumbra ragyogó tudatosságával a válaszok sokkal gyorsabban megjelennének. Talán közületek valaki kipróbálhatná, és kideríthetnétek – mi történik most a sötét anyaggal, a sötét energiával; hogyan fonódnak össze.

Szóval, vegyél egy mély lélegzetet, és engedd meg. Engedd meg és éld meg.

Olyan potenciálok kibontakozása, amiket az ember soha nem tudott volna létrehozni. Olyan energiák aktiválódása, amik lehetővé teszik a szabadságot.

És kérlek, ne gondolkozzatok rajta. Ó! O, o, ó!

Állítsátok meg a zenét egy pillanatra. Szünet, légszi. Fáj ezt folytatni.

(leáll a zene)

Oké. Álljunk meg, és vegyünk egy mély lélegzetet. Hát – *pfff* – Shaumbra, ilyen gyönyörűen felvezettem...

Itt vagyunk, megyünk bele a merabh-ba, merülünk elfele, és mit csináltok itt nekem? Elkezdtek gondolkozni rajta. Elkezdtek dolgozni rajta. Elkezditek próbálni kitalálni – próbáljátok számszerűsíteni, meg hogy „Mi a sötét energia? Mi a sötét anyag? És hogyan növeszem nagyobbra? És hogyan kenjem rá a fájós lábamra?” *Úú*, abbahagynátok ezt, légszi?!

Oké. Vegyünk egy mély lélegzetet. Nem fogtok semmit tenni. Nem fogtok rajta gondolkozni. Nem fogjátok megpróbálni eltervezni és fölépíteni, mert kudarcot fogtok vallani. Csak átélitek. *Már megvaaaan*. Nem kell elkezdenetek gondolkozni, mi az, és hogyan fogjátok irányítani. Nem értettétek a lényegét. Kezdjük újra az egész Shoudot az elejétől? Cauldre azt mondja, nem. Fáradt (Adamus kuncog), úgyhogy nem fogjuk.

Kéérlek, hagyjátok ezt abba! Azért vagytok itt, hogy átéljétek, ami *már történik*. Nem kell dolgoznotok rajta. Nem kell csapdát állítanotok, hogy begyűjtsétek, és eltehessétek későbbre. Azért vagytok itt, hogy átéljétek. Ennyi. Ennyi. Jól van.

Vegyünk egy mély lélegzetet, és folytassuk a zenét. Indítsuk az elejéről, ha lehetséges. Kezdjük előlről az egészet. Tegyük úgy, mintha ez meg sem történt volna. (Adamus nevet)

(újraindul a zene)

Jól van, vegyünk egy mély lélegzetet. Most visszamegyünk az időben, és újracsináljuk. (Adamus ismét nevet) Tóbiás ott röhög a sarokban Kuthumival. Azt mondja: „Egen, most már tudod, mit kellett nekem kiállnom.”

Vegyünk egy mély lélegzetet, és engedjük meg. Engedjük meg, hogy a sötét anyag most feltáruljon a tudatosságokban.

És vegyünk egy mély lélegzetet, és engedjük meg, hogy a sötét energia megnyíljon és táguljon. Hogy szárnyakat adjon a reménynek. Hogy kinyíljon egy nagyon behatárolt spektrumból azon Túlra. És ez nem csak több emberszerűséget jelent az azon Túlbán. Ez több Te.

Vegyünk egy mély lélegzetet, és csak megtörténik. Megtörténik. Megtennétek, hogy átélitek, légyszi?

Kuthumit kérem, hogy hallgasson el. Ott kommentál a sarokból. Meg a Kuderka is. Mi van ma, mi ez a kibic banda itt? Tóbiás, Kuthumi, FM. Ó, Sart is megérkezett. Ennek most véget vetek. (Adamus nevet) Srácok, csendben tudnátok maradni? Mi itt épp valami nagyon komoly dolgot csinálunk.

Oké, vegyünk egy jó mély lélegzetet, és tapasztaljátok meg a sötét anyagot és a sötét energiát.

Néhány shaumbra azt mondja: „Hogy is volt, mondd el újra, mi a sötét anyag?” Nem. Csak érezzétek. Nem megyek vissza az agyas magyarázatokba. És a sötét energia, csak érezzétek! Már történik.

(szünet)

Igen, most bontakozik ki.

Ezek nem eszközök, egyébként. Ez a Jelenlét állapota. Csak a Jelenlét egy állapota, nem eszközök.

(szünet)

Ó, most Yeshua is bejött. Mi van ma? Meg se hívtam – mindenki itt figyel és röhög, vicceket mesél egymásnak.

Esküszöm. Lejövök ide hozzátok, hogy beszéljek veletek, és egy kis időt töltsék veletek egyedül, és most mind betolakodnak.

Vegyünk egy mély lélegzetet, és legyünk ebben a Jelenlét állapotában.

(szünet)

Minden munkátok, minden élményetek ide hozott ehhez a ponthoz, ahol most már megnyithatjuk a sötét anyagot, a sötét energiát, és engedhetjük, hogy együtt táncoljanak.

(szünet)

Két nagyon különböző dolog, de mégis, nos, nagyon hasonlóak. Szeretnek összefonódni.

(szünet)

Kérlek, próbáljátok figyelmen kívül hagyni a többi entitást. Nagyon jól szórakoznak ott. (Adamus halkán kuncog)

(szünet)

Vegyünk egy jó mély lélegzetet.

És most felejtsük el a „sötét anyag” és „sötét energia” szavakat. Csak felejtsük el. Nem igazán számítanak.

Kicsit mentálisak, szóval csak vegyünk egy mély lélegzetet – ha egyáltalán kell szót használnunk – a Jelenlétbe. Szabad Jelenlétbe.

Ah, érezzetek bele. Ebbe a Szabad Jelenlét állapotába.

(szünet)

És nem kell semmit sem tenned. Nem kell megdolgoznod érte. Nem kell megpróbálnod megtartani. Csak annyit kell tenned, hogy belélegzed a tudatosságát.

(szünet)

Ennyi.

Ahogy itt ülünk így, ahogy belélegezed ezt a Jelenlétet, igen, egyre jobban tudatába kerülsz. Nem kell szavakat vagy leírásokat sem ráaggatni. Nem kell leírnod. Nem, egyáltalán nem.

Csak megengeded.

(szünet)

Csak végy egy mély lélegzetet.

(szünet)

Szabad Jelenlét.

Itt fut most össze minden szál, amit életeitek során tettetek. Ez az, ami elhoz titeket arra a pontra, ahol azt mondtam: „Már készen van. Most csak megtapasztaljátok, hogyan jutottatok el oda.”

(szünet)

A Szabad Jelenlét lehetővé teszi, hogy belemenj ebbe, hogy átéld az élményeidet félelem, kétség nélkül, anélkül, hogy meg kellene értened, mert nem lehet.

Ezért kértem az előző Shoudban azokat, akik ragaszkodnak ahhoz, hogy benne maradjanak az elméjükben, hogy az embernek kelljen irányítania és felépítenie és kontrollálnia mindent, és akik ragaszkodnak a problémáikhoz – egy dolog átélni érzelmeket vagy nehézségeket, vagy ilyesmi, de egészen más ragaszkodni a

sebekhez, mintha valami kitüntetés lenne –, ezért kellett megkérnem őket, hogy távozzanak. Nem jutnak el ebbe a Szabad Jelenlét állapotába. Próbálhatják azt hinni, hogy értik a metafizikát mögötte, de egyszerűen nem fog működni. És akkor csalódottak lesznek.

Most csak annyi kell, hogy végy egy mély lélegzetet, és megengedd.

Nem is kell igazán koncentrálni rá. Csak megengedni.

(hosszabb szünet)

Az én mélyen tisztelt angyali Felemelkedett Mester barátaim, akik ma idetrollkodtak, ott ülnek oldalt – Kuthumi, Tóbiás, FM, Jézus – eh, Yeshua, bocs; nem szereti, ha Jézusnak hívom – Yeshua, Sart – nagyon idegesítőek. Pattogatott kukoricát dobálnak. Nevetgélnek.

De mi itt vagyunk ebben a Szabad Jelenlétállapotban. Próbálhatnak elterelni, ahogy csak akarnak.

(szünet)

Azt hiszik, hogy meg tudnak engem zavarni, hogy fel tudnak bosszantani. Nem. Már eleve bosszantottak. (Adamus nevet)

És látjátok, Shaumbra, amit itt csinálunk, és amiért valójában itt vannak, az az, hogy néha el kell terelni a figyelmeteket. Különben visszabuktok az elmétekbe. Egy kis figyelemelterelés a barátaitól. Ó, és megérkezett Blavatszkaja is.

Egy kis figyelemelterelés jó, mert kiszed az elméből. Akkor csúszhat be igazán az a Jelenlét a tudatosságba. Képzeljétek el. Jelenlét és tudatosság együtt.

(szünet)

Sötét anyag, sötét energiák. Azt hiszem, összegezhethetnénk úgy, hogy az igazi kibontakozás, megnyílás, felszabadulás zajlik.

És csak itt kell lenned, hogy befogadd. Ennyi. Csak itt vagy, hogy befogadd és átéld.

Ezek a lélek ajándékai, a jövőbeli éned ajándékai, ahogy tetszik. Ajándékok neked Tőled. Azok a részeid, amiket valószínűleg régen elfelejtettél, szándékosan. Nem tévedésből, szándékosan.

Végy egy jó mély lélegzetet.

(szünet)

Jól van.

Tehát, drága Shaumbra, most lezárjuk ezt. Nincs értelme tovább folytatni. Amiért idejöttünk, az megtörtént.

Csak még néhány pillanatig engedjétek meg ezt a Szabad Jelenlétet, engedjétek meg Önmagatokat, és azt, hogy megtapasztaljatok mindent, ami vagytok.

Igen, tudom, néha ez nehéz, nagyon-nagyon nehéz. A magunkfajták, a Felemelkedett Mesterek és a szeretett barátaink, akik ma itt vannak velünk, nem mentek keresztül ezen a részen. A Realizációjukhoz jutottak el. Nem jutottak el ehhez a részhez, hogy itt maradjanak a Földön, és egy teljesen más lénné alakuljanak át, behozva a fény új szintjeit, megteremtve egy teljesen új szeretetbolygót, amit aztán megmutatnak az egész teremtnak, az egész kozmosznak.

Vegyünk egy jó mély lélegzetet mindazért, amik vagytok, és amit tesztek. És soha ne feledjétek: minden rendben van a teremtés egészében.

Ezennel, áldásom kísér benneteket. A többi Felemelkedett Mester tapsa kísér benneteket.

Ezennel, Adamus Vagyok a Szuverén Birodalomból. Köszönöm!

Fordította: Lőrincz Andrea • <https://biborkormagyarul.dorik.io/>

Drága Embertársam! Remélem, értékes volt számodra ez az üzenet.

Mennyit ér ez Neked? Ki tudod fejezni a mértékét?

Mi sem, akik azon dolgozunk szívvel-lélekkel, időnkkel és évtizedek alatt megszerzett szaktudásunkkal, hogy ez eljuthasson Hozzád.

Jelenleg itt, a Földön, mégis a pénz az értékmérő.

Ha úgy érzed, Megengedheted Magadnak, kifejezheted az energiának ebben a formájában is, mennyit adott Neked a munkám:

Lőrincz Andrea • Erste Bank • 11600006-00000000-75452461

GIBAHUB HU80 1160 0006 0000 0000 7545 2461

Biztonságos és egyszerű bankkártyás lehetőség bármilyen pénznemben:

revolut.me/zaeleis

Köszönöm, hogy Vagy és ragyogsz!